

ІІ. Й извлéкше О́ба кораблъ на зéмлю, юстáвльше всâ, въ слѣдъ єгѡ идóша.

ІІІ. Й бысть єгда въ Ісъ во єдиномъ ѿ града въ, и се мѣжъ исполинъ прокаженіа: и видѣвъ Іса, падъ иицъ, моласа ємъ, глагола: Где, аще хощеши, можеши мѧ ючиستити.

ІV. Й простеръ рѣкъ, коснѣса єгѡ, рѣкъ: хощеши, ючистиса. и ѿбїе проказа ѿидѣ ѿ негѡ.

ІVІ. Й той заповѣда ємъ никомѣже повѣдати: но шедъ покажися іероеви, и принеси ѿ ючишенніи твоемъ, іакоже повелѣ Мѡицѣй, во свидѣтельство имъ.

ІVІІ. Проходждаше же паче слово ѿ нѣмъ: и схождѧхъса народи мнози слышати, и цѣлитиса ѿ негѡ ѿ недѣгъ своихъ.

ІVІІІ. Тойже въ ѿходѣ въ пустынію, и моласа.

ІVІІІІ. Й бысть во єдинъ ѿ дній, и той въ оѹчѧ: и въехъ сѣдающе фарисеи и законодчите, иже въехъ пришли ѿ всакіа вѣси Галілѣйскія и Іудейскія и Іерусалимскія: и сила Г҃на въ искрѣлающи ихъ:

ІVІІІІІ. Й се мѣжие посащє на Одрѣ человѣка, иже въ разслѣденіи, и искакахъ внести єго и положити предъ нимъ:

ІVІІІІІІ. Й не юбрѣтше кудѣ внести єго народу ради, взлѣзше на храмъ, сквозь склады низвѣсиша єго со Одромъ на средѣ предъ Ісъ.

ІVІІІІІІІ. Й видѣвъ върхъ иихъ, рече ємъ: члвѣче, юставляютися грѣхъ твой.

ІVІІІІІІІІ. Й начаша помышлать книжницы и фарисеи, глюще: кто єсть сей, иже глетъ хлы; кто можетъ юставляти грѣхъ, токмо єдинъ Г҃зъ;

ІVІІІІІІІІІ. Розумѣвъ же Ісъ помышленія иихъ, ювѣшавъ, рече къ нимъ: что помышлаете въ сердцахъ вашихъ;

ІVІІІІІІІІІ. Кто єсть оудобѣ, рещи: юставляютися грѣхъ твой; или рещи: востани и ходи;